

Izhaja vsaki dan.
Tudi ob nedeljah in praznikih ob 5. uri, ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj.

Posamične številke se prodajajo po 3 novč. (6 stočnk) v mnogih obkarnah v Trstu in okolici: Ljubljani, G. rici, Celju, Kranju, Mariboru, Celovcu, Idriji, St. Petru, Seži in Nabrežini, Novemne tu itd.

Oglase in naročbe sprejema u rava lista „Edinost“, ulica Giorgio Galatti št. 18. — Uredne ure so od 2. pop. do 8. zvečer. — Cene oglasov 6 st. na vrsto peti; poslanice, osmrtnice, javne zahvale in domači oglasi po pogodbi.

TELEFON šte. 1157.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša
za vse leto 24 K., pol leta 12 K., 3 mesece 6 K. — Na naročbe brez dopolne naročnine se uprava ne ozira. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo. Naročnino, oglase in reklamacije je pošiljati na upravo lista.

UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom.)
Izdajatelj in odgovorni urednik Stefan Godina. — Lastnik konorcij lista „Edinost“. — Natisniška tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18.
Poštno-hranilnični račun št. 841.652.

Rusko-japonska vojna.

Nadaljna poročila iz ruske strani.

PETROGRAD 20. »Rusu« so dne 18. t. m. sporočili iz Mukdena, da prodira 3000 Hunguzov, katere vodijo japonski častniki proti ruski železniški progi ter da se nahajajo sedaj 80 verst zapadno od Tielinga.

Iz Posjeta so brzojavili, da imajo Japonci, neustevši garnizije ob reki Jalu, le 20.000 mož v Koreji. V Genzanu je 600, v Hamgengju 2300 mož. Njihovi oddelki patrolirajo do Pukčenga.

MUKDEN 20. (Ruska brzojavna agencija). Včeraj ob svitu je pričelo na desnem raskem krilu silno streljanje topništva, ki je trajalo več ur. S prestanki se je ogenj ves dan nadaljeval. Rusi pričakujejo splošen napad Japoncev.

PETROGRAD 20. Dopisnik »Biršev. Vjedomosti« je dne 13. t. m. brzojavil iz Mukdena, da se razvija silna kanonada.

Iz privatnega pisma generala Steselja.

PETROGRAD 20. Tukaj živeti bližnji sorodniki generala Steselja so teh dni prejeli od njega pismo. General piše med drugim: Posadka v Port Arturu šteje še 28.000 mož. Streliva in provijanta je še za mesece. »Seveda mlada zelenjava manjka« je dostavil v šali general Steselj, »vendar se zamore živeti brez tega luksusa«. Steselj je prepričan, da se trdnjava drži še do prihoda baltičske eskadre. Toda tudi v najskrajnji nevarnosti ni o kaki predaji nikdar go-ora, ker bi v tem slučaju vsi raje umrli junške smrti.

Poročila generala Kuropatkina.

PETROGRAD 20. (Uradno). Brzojavka generala Kuropatkina od 17. t. m. se glasi: Današnji dan je prešel mirno. Včeraj in danes sem obšel vse po čije ter inšpiciral razne čete. Na nekaterih krajih so Rusi in Japonci le 500 korakov narazen. Po noči pade temperatura na 10 in pol stopinj pod ničlo. Dospeli so kožuhi. Za živčje je popolnoma preskrbljeno. Jaz sem našel čete dobro razporežene. Šte vilo bolnikov je vzlic težavni službi le malo.

PORT ARTUR.

TOKIO 20. (Uradno) Japonci so ob-streljavali Port Artur z ladij ter s tem povzročili eksplozijo ruske zaloge smodnika, ki se nahaja pri arzenalu. Napadi na vtrdbe nadaljujejo po načrtu.

Brzojavne vesti.

Iz ogrskih parlamentarnih krogov.

BUDIMPEŠTA 20. Julij Andrassy, Aleksander Andrassy, Dessewfy in Szöcsy so izstopili iz liberalne stranke.

PODLISTEK. 51

Prokletstvo.

Ljudovinski roman Avgusta Šenoa. — Nadaljevali in dovršili I. E. Tomič.

Prevel M. C. Š.

V.

V hipu so se odprla vrata, skozi katerih temno odprtino je odvel orožnik čarovnico, a za njima je odšel tudi pisar Tomo noseči papir in pisalo, da bi beležil, kar izpove Gončinka pod mučenjem.

Vsi ljudje v sodnici so obmolknili kakor mravljinici. Pavša Gonč, stisniviši se v kot, je pobledel kakor zid, a krojač in metlar sta se streznila v isti hip ter sta začela željno gledati na vrata, do katerih se je bil krojač že srečno privlekel in umaknil.

BUDIMPEŠTA 20. Liberalni meščani so imeli v navzočnosti ministrov shod, ki je vsprejel resolucijo, v kateri ob soja obstrukcijo. Postopanje grofa Tisze, ki da je potrebno iz državnih ozirov, je bilo odobreno. Shod je izrazil Tiszi in liberalni stranki zaupanje. Tisza je bil vsprejet z burnimi ovacijami. Izrazil je svoje veselje, da odobrujejo meščanje nje govo postopanje. Izjavil je, da ne more biti o državnem prevratu nikakega govora. Protestiral je proti temu, da se kralja vlačijo v to vprašanje.

To da je ilojaliteta nasproti kralju

ter da krši suvereniteto parlamenta. Viharni klici: Živio kralj! Sedaj da je na narodu vrsta, da izrazi svojo voljo. Viharni eljen klici. Več socialnih demokratov, ki so v dvorani demonstrirali, je bilo odstranjenih. Pred zgradbo v kateri se je vršil shod, so dijaki in delavci demonstrirali proti Tiszi, katerega so obmetavali s snegom. Policija je demonstrante s sabljami razgnala. 50 oseb je bilo aretovanih. Liberalci so priredili Tiszi velike ovacije.

† Grof Kotulinsky.

GRADEC 20. Člen gospodske zbornice grof Kotulinski je danes umrl.

Manifestacijski shod za slovensko ljudsko šolo

v »Narodnem domu« v Trstu dne 20. nov. 1904.

Ne, to ni bil samo manifestacijski shod, omejen na zaprto dvorano! To je bila veličastvena manifestacija, ki se je v impozantnih dimenzijah razširila na ulico našega mesta in je našla svojo kulminacijsko točko pred namestništvom palačo! Tam, kjer gospodujejo gospoda, na katerih adresu je bil obrnen ta silni protest ogorčenja, v globinah duš razjarjenega naroda. Orkan je bil to kipeče indignacije in jeze, ki je do tal in — nadejamo se — definitivno porušil tisto veliko laž, ki je služila neprijateljem v pretvezo, da so nam odrekli najprimitivnejše pravo; nešteta množica je bila živim dokazom, da so lagali oni, ki so negirali tu našo ekzistenco kakor staronaseljenega prebivalstva!

Kmalu po deveti uri so se jele zbirati množice na trgu pred »Narodnim domom«. Gruče so prihajale od vseh strani in masa na trgu se je širila in širila in postajala je gosteja in gosteja. Med tem pa je vrvelo naroda po vseh prtljčnih prostorih »Narodnega doma«. V kavarni in restavraciji si se komaj gibal in že pred začetkom shoda sta bila veliki atrij in »Sokolova« dvorana tako natlačena, da je bila gneča skoro neprodorna. Zunaj na trgu pa so še vedno prihajale nove množice, ki so pozneje, med zborovanjem, narastle tako, da je bil tramwajski promet deloma zaustavljen.

Kmalu po deseti uri je otvoril zborovanje predsednik pol. društva »Edinost«, gospod profesor Mandič, z fulminantnim govorom, ki je vzbujal viharje odobravanja, navdušenja in ogorčenja. Zaključivši vslikom, da se nas bodo že še spominjali oni, ki so nas dosedaj vedno rabili le kakor kanonenfutter, je predložil zborovalcem dolgo, premišljeno sestavljeno oestro resolucijo, naperjeno proti dosedanemu nezastislanemu postopanju vlade in dvajsetletnemu zavlačevanju šolskega vprašanja.

Za predsednikom se je oglasil za besedo v imenu jugoslovanske socialne demokracije g. L. Kopač, ki je istotako najostreje ožigosal postopanje vlade, ki je

Skozi železna vrata pa je prihajalo bolešno vsklikanje, kakor da bi se komu z nožem prerealo srce; groza je bila vsaki duši. In zopet je Gončinka zaječala, a za tem se je pomirilo vse.

Čez par trenutkov je vstopil zopet pisar Tomo a za njim je orožnik dovedel Gončinko pod roko. Zamolklo je ječala povešene glave, in je komaj stopala držeča na široko svoji tresoč se roki, na katerima je bilo videti sledi krvi.

— Pisar! je vprašal sodnik, kaj je priznala Draga Gončinka pod »muko«?

— Nič! je odgovoril pisar, položivši popisani papir na mizo, evo, tu sem zapisal.

— Nič! Jaz ne vem nič, je mrmljala čarovnica ihtecim glasom, ne mučite me, ubijte me, jaz ne vem nič.

Sodnik je nagnil glavo na desno, nagnil na levo, šepnil na vsako stran nekoliko besedi, a vsi zapriseženci so pokimali na to z glavo. In sodnik je rekel:

— Mi, sodnik in zapriseženci pleme-

edina ovira, da Slovenci tržaški do danes niso dobili svoje šole. Govornik je izrazil svoje soglasje s predloženo resolucijo, a je v imenu svoje stranke predložil še eno istotako oestro resolucijo.

Na to je govoril kakor zadnji govornik, g. dr. O. Rybář, ki je, kakor predgovornika, vlado proglašal odgovorno za krivice, ki jih trpe tržaški Slovenci na šolskem polju. Govornik ne zamerja toliko vladajoči italijanski stranki, ki — kakor vsaka stranka — gleda v prvi vrsti na svoj interes; pač pa je neopustno od strani državnih oblasti, ki bi morale stati izven strank, ki pa so nam na hinavski način, sklicuj se na zakone, odrekalo to, kar nam jamčijo isti zakoni. Govornik je priporočal obe resoluciji, ki sta bili vsprejeti ob viharnem navdušenju zborovalcev, z dodatnim predlogom govornika, da posebna deputacija, sestavljena od odbornikov pol. društva »Edinost«, in navzočega zastopnika socialne demokracije, takoj z mesta odnese obe resoluciji na namestništvo.

Dvorana se je začela prazniti ob pevanju pesmi »Hej Slovani«. Na trgu pa se je množica začela razvrščati v sprevod, ki se je — z deputacijo na čelu — jel pomikati s trga po ulici Caserma do namestništva, in sicer ob neprestanem pevanju narodnih pesmi in koračic. Množica, ki je mej tem narastla na osem do deset tisoč glav, se je zaustavila pred namestništvem poslopjem kjer je čakala, dokler se ni povrnila deputacija. Mejtem je množica navdušeno prepevala pesmi »Hej Slovani«, »Slovenec i Hrvat«, »Lepa naša domovina« in »Naprej zastava slave«. Ob enem so iz množice odmevali vsikliki: »Zahtevamo šolo!«, »Živela slovenska šola!«, »Šolo nam dajte!« itd. Deputacijo je bil vsprejel v odsotnosti namestnika dvorni svetovalec Schwarz. Na slovenski nagovor g. Mandiča, ki je razložil namen današnje manifestacije ter mu izročil resoluciji s prošnjo, da ja predloži namestniku, je dvorni svetnik najprej omenil, da je namestnik odsoten,

nitega mesta, zbrani v polnem številu na naš sodni dan in na določenem mestu, da delimo pravo in zakone vsem in vsakomur, ki so nas vprašali za to, pozvali smo pred svoj obraz na današnji rok Drago Gončinko, meščanko z Griča, da ponudi dvanajst verodostojnih prič, ki naj opravičijo s prisego pred sodnijo, da ni lagala in govorila laži o našem someščanu Peru Prišlinu kovaču kakor jo je isti kovač obtožil pred našim licem. In ko je Draga Gončinka stala pred našo sodnijo, umeli smo, da ni zmogla dvanajstotice porotnih pomagačev, ampak samo tri glave, malo vredne na pravdi, in umeli smo se po pričah, očitih tndi po nje lastni besedi, da je po krivici obdolžila poštenega meščana Pero Prišlina za prešestnika pred ljudstvom in mu tako kvarila ime in poštenje, ter je podkupovala druge, da bi dolžili nekri-vega. Zato smo sodili po pravdi in pravici, kakor je od starine določeno in v sodnih kvadernah zapisano, to le sodbo:

ker je moral prisostvovati oficijelni otvoritvi razstave za malo obrt ter je obljubil, da izroči resoluciji namestniku. Zatrnil je deputaciji, da se bo vlada o presojanju šolskega vprašanja točno držala načel, izraženih v rzsodbi upravnega sodišča ter da povspeši rešitev tega vprašanja.

Ko se je deputacija povrnila z namestništva, se je zopet vsa množica razvrstila v sprevod ter odšla po ulici Torre bianca mimo italijanskega konzulata — kjer je visela velika italijanska trobojnica — na široko ulico Torrente proti veliki vojašnici, na trg pred »Narodni dom«, kjer je zagnila zopet ves trg. Mejpotoma je množica pevala »U boj« in »Hej Slovani«, a pred »Narodnim domom« je močan improviziran pevski zbor zapel veličastni zbor »Morje Adrijansko«. V tem hipu je bil zopet zaustavljen tramwajski promet. — Slednjič se je pojavil na stopnjicah glavnega vhoda v »Narodni dom« gosp. dr. Rybář, ki je nagovoril zbrani narod, zahvalivši ga, da je na toli impozanten način podal pred svetom dokaz, da je Slovencev v Trstu, tako, da odslej ne bo smel nikdo več govoriti, da nas ni tu.

Potem se je začela množica mirno razhajati, vendar pa so posamične gruč še dolgo ostale pred »Narodnim domom« v živahnem razgovoru o današnjem dogodku.

Kamor si pozneje prišel in s komur si govoril, vsakomur je sevala z lic radost. Vsa manifestacija se je izvršila dostojanstveno in uzorno, tako, da je imponirala (kakor smo se prepričali na lastna ušesa) tudi drugorodcem in posebno Italijanom. Posebno je imponiralo, da so bili v sprevodu sami resni ljudje tako, da se je naša manifestacija kaj ugodno razlikovala od demonstracij, ki so se vršile zadnje dni v Trstu, na katerih so imeli glavno ulogo neodrasli dečaki. Sam dvorni svetnik Schwarz je priznal deputaciji, da je manifestacija impozantna. Velekarakteristično je: da vojaštvo ni bilo konsignirano, da je bil policijski aparat razmerno jako malošteven, ter da policija ni imela ni najmanjšega povoda za kakoršen si bodi nastop.

Vsa manifestacija se je torej izvršila, kakor je bilo namenjeno: brez vsake provokacije.

Nepotrebno je bilo torej, da so se izvestni italijanski elementi zbirali na velikem trgu in so priredili neslano protidemonstracijo s pevanjem provokatorične pesmi in vslikanjem »Evviva Trieste sempre italiana!« S tem pa niso ničesar dokazali proti naši afermaciji, pač pa so pokazali svetu, kako oni znajo vračati — nemlo za drago nam, ki smo odkrito obsojali dogodke v Inomestu ter nismo nikakor kalili njihovih manifestacij za italijansko univerzo. To naj bo v pouk vsem našim slovanskim bratom, ki so v svoji plemeniti dobroscr-

da Draga Gončinka, kakor očitna obrekovalka, ponese kamen od naše cerkve sv. Marka do Dveri in od Dveri do cerkve sv. Marka. To naj bo znano in povedano vsej svobodni občini mestni.

— Ubijte me! Ubijte me! Ne mučite me! je kričala Draga, poklekivši in stisnivši pesti na glavi, ki pa so, zbog slabosti, brzo klonile niz krilo.

— Molči, zlobna žena, jo je posvaril sodnik. Sodnija ne gre dalje od pravice, a pravica ne veli, da te ubijemo. Orožnik! Primi jo in izvrši, kakor je sojeno! A vi, ljudje božji, se je obrnil Miklin do prič, idite v miru božjem na svoje delo. Sodnija je minula.

To reksi, je odšel z zapriseženci vred, orožnik pa je prijel Gončinko za roko ter jo odvedel iz sodnice izmed prič, ki so se že molče razvrstile v dve vrsti.

nosti včasih nekoliko prenegli v izražanju simpatij za narod, ki zahteva za se uni verzo in apelira tudi na našo pomoč, dočim nam ne privoščta bore ljudske šole!

Za danes se omejujemo na to splošno poročilo, a je umevno samo ob sebi, da prinesemo govor, resoluciji in podrobnosti v prihodnjih številkah.

Došli sti nam nastopni brzojavki:
Pazin: Današnji sestanek drastično več sam prikazuje lažljivost samohvalne prosvjete i malodušnost nadležnih činbenika. Podnašajuč naš puk diljem Istre jednaku infamnu nepravdu, pridružujemo naš suglasni vapaj zaključkom sastanka.

Političko društvo za Hrvate i Slovence Istre.

Pazin: Najelementarnijemu pravednomu kulturnomu zahtjevu želi uspjeh uz bratski pozdrav

občina Pazin.

Vojna.

Trst, 20. novembra 1904.

»Nič ni tako skrito, da ...«

Zavezniki Japoncev, kramarski Angleži, trudili so se na vse možne načine, da bi bili na jeden ali drugi način pomagali svojemu prijatelju Japoncu. Nočemo tu naštevati in ugibati, kaj ni Anglija vse storila, kar bi bilo utegnulo koristiti Japoncu. Navesti hočemo samo to, da so se angleški listi trudili na vse pretege, da bi ohrnili, kar je rusko in dvigali v deveta nebesa vse, kar je japonsko. Angleška poročila so šla tako daleč, da so celo ruske zmage opisovale tako, da je vse izgledalo, kakor da bi bili Rusi premagani; a japonske poraze tako, da so izgledali ti japonski porazi tako, kakor japonske zmage.

To se nam je zdelo potrebno omeniti, predno preidemo na nekaj, kar nam bo najlepše dokazovalo gorenjo trditev. Poslužiti se hočemo namreč danes angleških listov, listov torej, ki so veliki prijatelji Japoncev, ki so do sedaj toliko slabega pisali o ruskem orožju, ki pa so slednjič svojimi lažmi prišli tako daleč, da si ne upajo več »farbati«. Kajti zadosti so se že do sedaj osmešili in ves svet jih pozna sedaj le za velike lažnike. Morda jih je začelo že biti sram dosedanjih lažij in da hočejo sedaj svojim čitateljem sporočiti vsaj nekoliko resnice. Poglejmo torej, kaj pišejo sedaj ti angleški listi.

»Review of Reviews« pravi: »Ko je napočila vojna, imeli so Rusi samo 24.000 mož v Mandžuriji, s katerimi pač niso mogli zvojevati sijajnih zmag. A sedaj se je vse predrugačilo Rusom na korist. Pred Port Arturjem so izgubili Japonci 50.000 mož, razdeliti so morali svoje vojne sile tako, da jim na reki Šaho ni možao več prodirati.«

»Fortnightly Review« piše: »Dosedanji vspehi vojne na suhem leže določno na ruski strani; žal, da niso mogli Japonci koj početkoma uničiti še šibke ruske vojske.«

»Calehas«: »Japonci so napravili v tej vojni mnogo napak; sedaj se vidi, da ima Rusija mnogo večje vojaške in organizatorične genije nego Japonska. Moralna zmagaja je na ruski strani.«

List »Daily News« ima za svojega vojnega dopisnika mr. Halesa. Mr. Hales se boji, da bo kmalu konec angleško-japonski zvezi, ker se Japonska trudi, da bi ona vladala po azijskem morju. Japonska je ljubosumna na Angleško in pride dan, ko si bodo angleški in japonski vojaki stali sovravno nasproti. Oa, mr. Hales namreč, je popolnoma prepričan, da so bile vse dosedanje japonske zgube zamlačane. Tako je n. pr. — pravi ta vojni poročevalec angleškega lista dalje — pomorska bitka pri Čemulpu bila od angleških listov popolnoma lažljivo opisana. Ruska križarka »Varjag« potopila je dve japonski topničarki, poškovala je jedao japonsko križarko in potem je »Varjag« skušal obrniti in zagaati se v japonsko oklopnjako in jo pogrezniti. Pri tem pa se

je pokvaril »Varjag« stroj in je bil valed tega prisiljen vrniti se v luko. Vsi dosedanji opisi te bitke bili so popolnoma zlagani. Vsa poročila o slabem ravnanju Rusov s prebivalci Mandžurije niso drugega, nego izmišljene laži. Mr. Hales pravi, da ima mnogo fotografij, iz katerih je razvidno, kako zverinsko so postopali japonski vojaki in japonski oficirji s prebivalci Mandžurije. Kitajci, ki so se branili prevažati Japoncem vojni material, bili so od poslednjih samo za jedno glavo skrajšani. Kar se pa tiče vchnstva, ne doseže Japoncev nikdo na svetu. Že sedem let pred vojno so preoblečeni japonski oficirji prepotovali vso Mandžurijo in Sibirijo. Pri ruskih uradnikih in oficirjih nastopali so službo težakov (Kulijev) in so previdno brskali po knjigah, prtljagah in ključih šifriranih telegramov in so spoznali tako tudi ruske signale. Japonska je vedela za vsako patrno in za vsako puško, ki jo je odposlala Rusija v Mandžurijo. Oaa je dobro vedela, kako daleč nesejo ruski kanoni in kje so nastavljeni, in prav redi tega je velik šudež, da se jim ni še posrečilo vzeti Port Artur. Pogrešeno je tudi, ako se preveč čisla japonsko junaštvo, ker mr. Hales se je prepričal na lastne oči, da ravno ruskega vojaka ne doseza v junaštvu noben drugi. Ako so se Rusi tudi umikali, storili so to le, ker je bil ta vojni načrt od ruskega vodstva že prej natančno proračunjen; drugače bilo bi Japoncem ne možao prekoračiti reko Jalu, da-si so imeli Rusi tam samo 10.000, Japonci pa 35.000 mož. Vstočno sibirski steleci bi so kar divji, ko so videli, da se je dovolilo Japoncem prekoračiti to reko in se niso ni kakor hoteli umakniti. Steleci so pustili ta dan od svojih 3000 mož 1800 mrtvih na bojišču in oficirji so jih morali s sabljami siliti, da so se umaknili.

Mr. Hales sam opozarja Angleže, naj ne jemljejo za čisto zlato, kar se lepega pripoveduje o Japoncih.

Vojski sotrudnik lista »Speaker« pravi: »Načrt Kuropatkinov je bil, da je zvalil Japonce notri v Mandžurijo, da je tako podaljšal Japoncem operacijske bazo, svojo lastno pa izdatno skrajšal. Boji pri Ljaojanu bili so lepa šahova poteza, katero so morali Japonci jako drago plačati. Pomisli naj se o tem boju le na to, s kako točnostjo so se umaknili Rusi s svojimi topovi.«

»Shipping World« opozarja na to, s kako naglico je bila dograjena železnica okoli Bajkalskega jezera in je tudi popolnoma prepričan, da pride baltiška flota v azijsko morje v najboljšem vojnem stanju.

Sedaj pa pogledajmo kaj piše še angleški list »Daily Telegraph« o padcu Port Arturja. »Tudi, ko bi Rusi izgubili vse utrbe vztočno Port-Arturja, zamore general Steselj iz fortov na Ljaotešanu tako odbijati sovršne napade, da ne bi mogli Japonci rabiti Port-Arturja in vojnega pristanišča.«

Tu imate torej vsi, ki ste zabavljali nad Rusijo, ki ste jo imeli za najslabšo državo na svetu, ki ste za čisto zlato vsprejemali, vse kar so si Židje v uredništvih, daleč od vojnega pozorišča, izmišljali! Tu imate sedaj, kaj poročajo vojaški poročevalci angleških listov, kateri poročevalci menda vendar vsaj tolko znajo, kolikor — »Piccolov« strateg na trgu Goldoni!

Japoncev častna beseda.
Dopisnik iz Tokija »Berliner Tageblatt« poroča, da so dali japonski generali vojaškim poročevalcem častno besedo, da jih pusté k fronti, a da je vse ostalo le pri obljubah. Mesto da bi držali dano častno besedo, drža poročevalce mnogo mlj daleč zadaj za fronto, kakor kako zločinsko drubal, od kjer pač ne morejo izvežeti, kako je izpadla ta ali ona bitka. Dopisnik se zelo hu duje nad Japonci radi tega in pristavlja, kako drugače so postopale vse države na svetu, ki so dovoljevale Japoncem ustop v razne vojaške šole, vojaške zgradbe, trdnjave itd. Sedaj pa sprejemajo za svoje gostoljubje tako plačilo od Japoncev. Nemški vojski ataše si je hotel ogl dati neko japonsko ba-

terijo, a zabranili so mu to, rekši, da je to skrivnost, katere ne smejo pokazati nikomur. Ko je ataše odgovoril na to, da zanj vendar ne more biti to nikaka skrivnost, saj je na Nemškem videl z lastnimi očmi, kako so lili prav te topeve, pritrtili so mu v odgovor ob ahodu k bateriji malo tablice s napisom v treh jeziki: »Uhod je vsakomur prepovedan.«

Prav ta berlinski list ima svojega poročevalca tudi v ruskem taboru. Iz poročil tega poročevalca pa vidimo, kako si on lahko ogleduje ruske pozorje, kako ga povsod radi vsprejemajo ruski oficirji in vojaki, ki mu dajajo na razpolago svojo posteljo, hrano, stanovanje — sploh postopajo Rusi z njim tako, kakor bi ne niti v Nemčiji sami.

In vendar je še ljudij na svetu, ki se navdušujejo za Japonce!

Namestnik baron Handel.

Glasom vesti, ki jih je prejel zaderski »Novi list« z Dunaja, je minister Körber teh dni neki visoki osebi priznal, da mora odstraniti barona Handela iz Dalmacije. Ako ni tega že do sedaj storil, je vzrok, ker da hoče v isti čas rešiti tudi namestniško vprašanje na Tirolskem, Moravskem in Kranjskem.

Krst italijanskega prestolonaslednika se bo vršil, kakor poročajo iz Rima, prve dni meseca decembra. Nemškega cesarja bo na krstu kakor botra zastopal princ Albert Brusaviški.

Italijanske demonstracije radi inomostskih dogodkov.

V Bolonji se je vršil v petek protestni shod proti dogodkom v Inomostu, katerega se je vdeležilo nad 2000 oseb. Po shodu so demonstrantje odšli po mestu avstro-ogerskemu konzulatu, katerega je varoval oddelek vojakov. Sprevod so motili socialisti ter je prišlo tudi do spopadov, pri čemur je bilo več oseb ranjenih. Pred spomenikom Garibaldija so demonstrantje zažgali avstrijsko zastavo.

Novo izvoljena italijanska zbornica

bo dne 30. t. m. slovesno otvorjena ter prične takoj drugega dne s svojim delovanjem. Med predlogami ki jih vlada poda zbornici, so tudi trgovinske pogodbe, ki jih je vlada sklenila z raznimi državami.

Domače vesti.

Slovenska umetnost. Slovenski Kipar Alojzij Progar v Celovcu, je v svojem ateljeju razstavil dva umotvora, ki vzbujata občo pozornost. To sta speči in bdeči lev, izdelana iz marmorja. Izdelana sta ta dva leva po vzoru levov na grobu papeža Klementa XIII. v cerkvi sv. Petra v Rimu in tudi v isti velikosti. Namenjena sta za umrlega grofa Somsicha v Kivadaru pri Pečuhu na Ogrskem.

Redko darežljivost je pokazal pred nedavnim pobegli infanterist 17. polka, premožen kmetski sin, ki je pred nedavnim tudi podedoval večo svoto denarja. Poslal je poveljstvu polka pismo in v njem 100 kron, iz česar naj se plača erarju škoda za obleko, ki jo je pri dezertiranju vzel seboj, za ostanek pa naj se napravi njegovi kompaniji »dobra večerja«. Ob enem je tudi naznanil, da se je izselil v Ameriko.

Puskus samomora. 79-letna Katarina Novak se je že naveličala živeti. Valed tega je večeraj popoldne sklenila umreti. V to svrhu je — v javnem vrtu pred kolodvorom južne železnice — izpila nekoliko karbolne kisline. Ljudje, ki so šli slučajno mimo, so zapazili to njeno početje ter so takoj z

bližnje telefonske govornice poklicali zdravnika se zdravniške postaje. Ta je prišel takoj k starki, jej izpral želodec ter jo dal prenesti v bolnišnico.

Tepeni so bili. 42-letni voznik Anton Morraro, stanujoči v ulici G. Gatteri štev. 42, jih je vdobil — ni hotel povedati od koga — po levih rebrih.

— 45-letnega delavca Josipa Trampuša s Tratenika št. 100, je neki »prijatelj« naklestil ter o tem zaznamoval na čelu in nad levim očesom.

— 46-letni poljedelec Ivan Ferluga iz Škorklje štev. 46, se je večeraj v pijanosti sprl z nekom, ki ga je zato prav trdo potipal po glavi.

Vsi trije so se zatekli po potrebno zdravniško pomoč na zdravniško postajo.

Loterijske številke izžrebane dne 19. novembra:

Dunaj	27	80	41	25	14
Gradec	44	54	50	21	78

Razne vesti.

Mesto na vislice — v blaznico. Iz Krakova poročajo, da je radi roparskega umora na smrt obsojeni Ivan Sobol v svoji celici nenadoma zblaznil. Predsednik sodišča je osebno prišel v celico ter je ukazal obsojenca odvesti v jetniško bolnišnico. Misli se, da bo obsojenec pomiloščen, ker je izključeno, da bi umobolnega usmrtili.

Dr. N. Fertilio

specijalist za bolezni nosa, grla in ušes.

Ul. Torre bianca 45
(vogal Torrente).

TRST.

ORDINUJE: od 10—12 predp. 3—4 pop. od 4—5 pop. brezplačno.

M. SALARINI

v ulici Ponte della Fabbra št. 2.
(Vogal ul. Torrente.)

Zaloga izgotovljene obleke za gospode, dečke in otroke.

Velik izbor suknene blaga za obleke po meri. Bogat izbor površnikov, ulstrov, ranglan, plaščev in havelokov po tovarniški ceni.

Konkurencija nemogoča.

PODRUŽNICA:

„ALLA CITTA DI LONDRA“
ul. Poste nuove št. 5. (vogal ul. Torre bianca)

„SANUS“

novi higijenični zobotrebnički
disinfektirani parfemirani
zaprošen patent
se prodajajo povsod.
C. COMINI, Trst Barriera 28

Tovarna pohištva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa št. 52. A
(v lastul hišl.)

ZALOGA:

Piazza Rosario (šolsko poslopje)

Cene, da se ni bati nikake konkurence.

Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.

Ilustrovan cenik brezplačno in franco.

Debelost

odstranja hitro in pod jamstvom neškodljivi Thielejev čaj za odpravo debelosti. Najboljša spričevala! Zavitek K 2 — (na zunaj K 250 s poštnim povzajem) iz lekarne Biaisolletto v Trstu.

Spominjajte se družbe

sy. Cirila
in Metoda

v Ljubljani in za

Istro.

„LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA“ v LJUBLJANI

Podružnica v Celovcu.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih plem, prioritet, komunalnih obilgacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promete izdaja k vsakemu žrebanju.

Polno vplačani akcijski kapital K 1.000.000

Zamenjava in eskomptuje
izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.

Daje prodajme na vred. papirje.
Zavaruje srečke proti kurzni izgubi

Vinkuljuje in divinkuljuje vojaške zemljišne kavcije.

zakompt in inkasso menio Borzisa varovanja.

Podružnica v Spjjetu

Denarne vloge vsprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge dne vzig.

Promet s čeki in nakaznicami.